

Abstrakt

Tématem disertační práce jsou památky hmotné funerální kultury, zejména náhrobky a kamenné epitafy z let 1500–1650 na území Prahy.

Práce analyzuje 592 záznamů o těchto památkách a hodnotí je z hlediska funkčního i obsahového. Zabývá se jejich datací, lokací a materiálem, zároveň i podobou, obsahem nápisu a nápisovým písmem. Poznatky uvádí do kontextu evropského a českého funerálního umění. Kultura pražských náhrobků se při komparaci s českým, ale především zahraničním materiálem jeví jako velmi skromná až nevýrazná, zcela postrádající některé formy či typy monumentů.

Jedním z důvodů tohoto stavu je charakter Prahy jako města královského, které poskytovalo pohřební prostor sice exkluzivní, ovšem málokdy kontinuální. Druhým důvodem je dlouhodobé evangelické prostředí města, které mělo silný vliv na uměřenost ve výtvarném umění. S tím souvisí i nerozvíjení portrétního sochařství, které bylo pokládáno za příliš luxusní. Naproti tomu konfese jako taková hraje v kultuře pražských náhrobků a kamenných epitafů roli spíše okrajovou, vyjádřenou především volbou pohřebního místa.

Klíčová slova: epitafy, funerální kultura, náhrobky, Praha, raný novověk